

[Hans Kjær.]

ste tænker jeg naturligvis på, at det allerede dengang stod klart, at der ville være store problemer for virksomhedernes praktisering af kalkulationsregler, der gik ud fra en lovlig pris på en bestemt dato, den 28. februar 1971, og som endda hvilede på et prisgrundlag, der kunne føres tilbage til prisstoppet fra september 1970. Jeg mener, at den mellemiggende udvikling så klart for enhver med indsigt i erhvervenes hverdag har vist behov for en revision, ikke „senere“, ikke „senest“, men faktisk „tidligere“.

Lovens gennemførelse dengang var et led i den daværende regerings stabiliseringspolitik, men som bekendt var det en saga blot med stabiliseringspolitikken, da vi fik regeringsskiftet et halvt år senere. Disse bestemmelser føles derfor med rette mere og mere som en speciel urimelighed over for de selvstændige, og bitterheden bliver selvsagt ikke mindre nu, da den gensidige lønbevillingsproces hos alle andre udløser indkomsteksplosioner af en hidtil ukendt størrelse.

Det er måske umuligt at hævde, at det vil blive endnu vanskeligere at efterleve reglerne, end det har været hidtil, for det har hidtil været umuligt, og man kan ikke gøre en ting, der er umulig, endnu mere umulig. Men jeg kan ikke tage handelsministerens begrundelse for udsættelsen af revisionen for gode varer. I mere end 2 år har ministeren kendt revisionsbestemmelsens indhold med den særlige forpligtelse over for folketinget, som indføjelsen af ordet „senest“ måtte indebære. Jeg formoder også, at det har stået ministeren klart, at der er overenskomstforhandlinger hvert andet år. Det kan næppe være kommet helt bag på ministeren.

Der har således været rig anledning for handelsministeren til for længst at tage det nødvendige initiativ, og det vel så meget mere som handelsministeren ikke upopulært, måske endda ganske populært, kort efter sin tiltrædelse strøede om sig med invitationer til erhvervene om medvirken til en bedre lov. Men udspillet udeblev dengang, som det er udeblevet siden.

Da loven blev gennemført, var det nuværende regeringsparti i opposition, også i forhold til loven. Man ville ikke tage noget medansvar; nej, man stemte imod. Man talte om en langt hurtigere revisions nødvendighed. Jeg skal ikke på nogen måde fragå mit

partis og dermed mit eget medansvar for lovens gennemførelse under de daværende omstændigheder. Men nu, da tusindvis af selvstændige skal leve videre med en følelse af, at de, og de alene, kan jages frit hele året, skal leve videre med regler, der giver en masse administrativt arbejde i virksomhederne, uden at man kan være sikker på, om man nu også i alle detaljer er så lovlydig, som det er de flestes natur at være, og med den deraf følgende utryghed oven i alle de besværligheder, som dette samfund i forvejen tynger dem med, da er ansvaret herfor regeringens og handelsministerens.

Vi ønsker, at dette ansvar skal stå ganske klart, og mit parti vil derfor ikke medvirke til ministerens lovforslag.

Jens Peter Jensen: Jeg beklager, at ministerens lovforslag er kommet frem på så sent et tidspunkt, som tilfældet er, idet der jo gerne skulle have været mulighed for at gennemføre en reel drøftelse af en revision af loven. Alligevel forestiller jeg mig, at der bliver mulighed herfor under et udvalgsarbejde. Det kan ikke være sådan, at fordi folketinget beslutter at holde sommerferie, skal de mange mennesker, der skal leve og virke under denne lovgivning, ikke have mulighed for at komme med deres betragtninger. Derfor regner jeg med en reel behandling af det.

Jeg synes, at det er søgt, når man siger, at man ville afvente overenskomstsituations virkninger, for når vi kommer hen til efteråret og skal tage fat på loven igen, er der jo forfaldet et par dyrtidsportioner, og de virkninger er stort set de samme som dem, der kom ud af overenskomstforhandlingerne. Den økonomiske suppedas vil være den samme til efteråret, som den er nu.

Dernæst vil jeg sige, at når jeg taler om en udvalgsbehandling, ønsker jeg, at man får en reel drøftelse af § 5 om kalkulationsreglerne, fordi det har vist sig, at det er meget svært for erhvervslivet at leve med disse regler.

Jeg vil også gerne, at vi får en reel drøftelse af § 4 om, at de offentlige virksomheder skal melde sig til monopoltilsynet. Det er, for at bruge et moderne udtryk, det rene „papirusseri“. Kunne vi dog ikke se at få det afskaffet? Der er jo intet reelt i det. Undskyld, jeg siger det så rent ud!